

I langt de fleste tilfælde vil det ifølge lovens forarbejder – selv hvis der er tale om stoffer eller produkter, som er eller må antages at være farlige – være tilstrækkeligt til at varetage lovens formål, at stoffet klassificeres, mærkes, emballeres, opbevares og udleveres i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser herom.

I nogle tilfælde vil dette dog ikke give en tilstrækkelig beskyttelse mod sundheds- og miljøskader. Loven åbner derfor mulighed for at foretage en videregående regulering.

Der kan således fastsættes regler om begrænsninger i stoffers anvendelse eller krav til sammensætningen af produkter. For f. eks. miljøskadelige stoffer, hvis brug kan være problemfri for den enkelte bruger, kan det af hensyn til den belastning, stoffet medfører, være nødvendigt at begrænse anvendelsen.

Loven giver endvidere mulighed for at indføre *positivlister* for kemiske stoffer og produkter, hvorved kun stoffer og produkter, der er optaget på en sådan liste, må anvendes til et bestemt formål.

Bekæmpelsesmidler, som hidtil har været reguleret i en særlig lov med en godkendelsesordning af de enkelte produkter, reguleres nu efter hidtidige principper i denne lov.

Loven giver også mulighed for at underkaste *andre varegrupper* end bekæmpelsesmidlerne en tilsvarende regulering, d.v.s. krav om godkendelse af de enkelte produkter inden markedsføringen, således at der, før et produkt markedsføres, skal ske en miljø- og sundhedsmæssig vurdering af produktet.

Opgaverne med vurderingen af anmeldelser af nye stoffer og vurderingen og reguleringen af »gamle« stoffer henlægges til *miljøstyrelsen*.

Endvidere skal nedsættes særlige sagkyndige råd. Miljøstyrelsen kan herved inddrage den sagkundskab, der findes uden for miljøministeriet. Kemikaliekontrollen, toksikologisk institut på statens levnedsmiddelinstitut og miljøstyrelsens laboratorier for luft-, ferskvands- og havforurening skal ligeledes bistå miljøstyrelsen.